

Concepte fundamentale ale limbajelor de programare

Implementarea limbajelor de programare

Curs 04

conf. dr. ing. Ciprian-Bogdan Chirila

Universitatea Politehnica Timisoara
Departamentul de Calculatoare si Tehnologia Informatiei

March 12, 2023

Implementarea limbajelor de programare

- Toate calculatoarele executa programe de nivel scăzut scrise in limbaj mașina
- Pentru a executa programe de nivel înalt sunt utilizate două metode:
  - interpretarea
  - translatarea

Cuprins

- 1 Interpretarea si translatarea
- 2 Comparatii
- 3 Procesul de compilare
  - Tabela de simboluri
  - Fazele de analiza
  - Fazele de sinteza

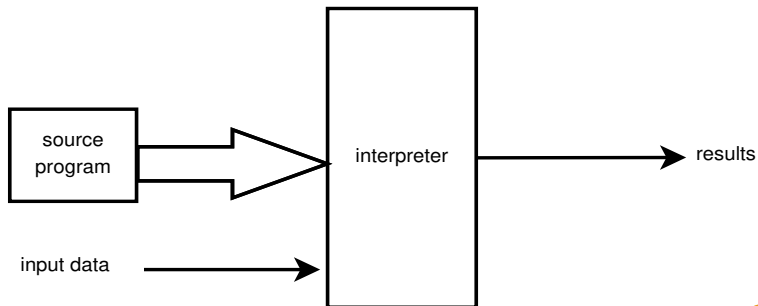
Interpretarea

- Înseamnă executarea directă a instrucțiunilor de nivel înalt
- Fiecare instrucțiune de nivel înalt este formată dintr-o secvență de instrucțiuni în limbaj mașina
- Execuția programului este realizată de un interpretor
  - Citește instrucțiunile de nivel înalt
  - Decodează aceste instrucțiuni
  - Execută secvența de instrucțiuni mașina

Ciclul de lucru al interpretorului

- Citește instrucțiunea următoare
- Decodează instrucțiunea
- Execută instrucțiunile mașină corespunzătoare

Interpretarea

- Urmăreste ciclul normal al lui von Neuman
- Este
  - o simulare pe un calculator obișnuit
  - a unui calculator imaginar cu limbaj de nivel înalt

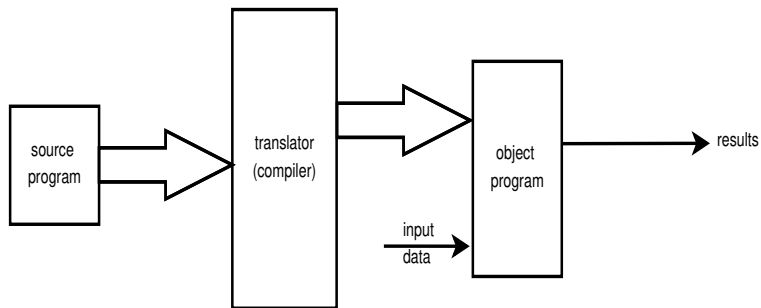

Translatarea

- Înainte de execuție programul este translatat
  - Din limbaj de nivel înalt
  - În cod masină
- Procesul este foarte complex
- Este executat in mai mulți pași
- Este realizat de programe specializate
  - Preprocesoare
  - Compilatoare
  - Assembloare
  - Editoare de legături
- Rezultatul este programul obiect ce contine cod masină ce poate fi executat

Implementarea prin translatie

- Compiler -> operatia de compilare

Translatarea cu interpretare

- Se translateaza sursele în program obiect
  - Dar care nu este cod masină
  - Este un cod intermediar pentru o masină abstractă
- Apoi se interpretează codul intermediar
- Metoda este prezentă in Java si in C#

Abordarea Java

- Programul sursă este compilat în bytecode
- Bytecode-ul este o secvență de instrucțiuni pentru mașina virtuală Java (Java Virtual Machine - JVM)
- Bytecode-ul poate fi transferat pe orice mașină ce are un interpretor
- Avantaje
  - Portabilitate crescută
  - Independentă de platformă
- Dezavantaje
  - Timp crescut la interpretare
- Soluția de compromis
  - compilator JIT (just in time) – din bytecode în cod mașină

Abordarea C#

- Rezultatul compilării este un pseudocod numit Microsoft Intermediate Language (MSIL)
- MSIL
  - Este un limbaj de asamblare portabil
  - Are nevoie de Common Language Runtime (CLR) pentru a fi convertiți in limbaj masină
  - CLR funcționează ca un compilator JIT ce convertește codul MSIL in cod masină dupa necesități
- rapid
- portabil

Cuprins

- 1 Interpretarea si translatarea
- 2 **Comparatii**
- 3 Procesul de compilare
  - Tabela de simboluri
  - Fazele de analiza
  - Fazele de sinteza

Compararea timpului de executie

- Programele compilate sunt mai rapide decat cele interpretate
- Interpretarea instructiunilor înseamna translatarea instructiunilor
- Programul obiect
  - Este compilat o singura data
  - Ruleaza de mai multe ori fara a fi translatat
- Interpretarea devine critică când aplicatia este rulata de mai multe ori

Compararea spațiului de memorie

- Interpretarea ia mai puțină memorie
- Compilarea implică înlocuirea fiecărei instrucțiuni de nivel înalt cu o secvență de instrucțiuni masină

Cuprins

- 1 Interpretarea si translatarea
- 2 Comparatii
- 3 Procesul de compilare
  - Tabela de simboluri
  - Fazele de analiza
  - Fazele de sinteza

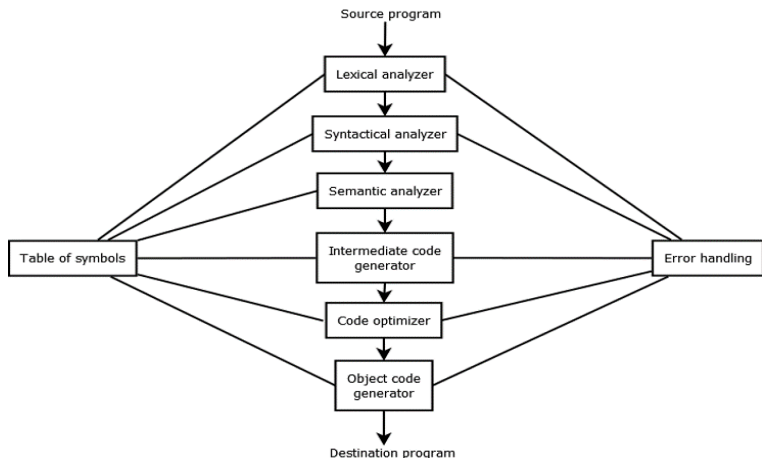
Procesul de compilare

- Funcționalitățile de baza ale compilatorului
  - Analiza codului sursa
  - Sinteza programului destinație
- Parțile unui compilator
  - Partea de analiză
    - Descompune programul în componente elementare
    - Crează o reprezentare intermediară
- Partea de sinteză
  - Construiește programul destinație pe baza reprezentării intermediare

Structura unui compilator

Tabela de simboluri

- Sarcina de baza a compilatorului
  - Să gestioneze identicatorii
  - Să colecioneze informații despre atributele lor
    - Constante
    - Variabile (domeniu, tip)
    - Funcții (număr, tip, ordine, tip de transmisie pentru parametri)

Tabela de simboluri

- Este o structură de date ce menține câte o înregistrare pentru fiecare identificator
- Trebuie sa permită o căutare rapidă a identificatorilor
- Înregistrările se adaugă în timpul analizei lexicale si sintactice
- Și alte informații auxiliare sunt adăugate în tabelă în timpul analizei
- Informațiile sunt utilizate pentru
  - a **verifica** acțiunile semantice
  - a **genera** codul obiect corect

Gestionarea erorilor

- Erorile pot fi descoperite încă din prima fază a compilării
- Se poate reacționa în diferite moduri
  - Se oprește compilarea la prima eroare, se așteaptă corecții și apoi se recompilează de la început
  - Se pot gestiona erorile încât să se continue compilarea, să se detecteze și celelalte erori ca apoi să poată fi corectate global
    - Tehnici de revenire din eroare
- Majoritatea erorilor sunt detectate în fazele de analiză sintactică și semantică

Fazele de analiză

- Analiza lexicală sau liniară
- Analiza sintactică sau ierarhică
- Analiza semantică sau contextuală

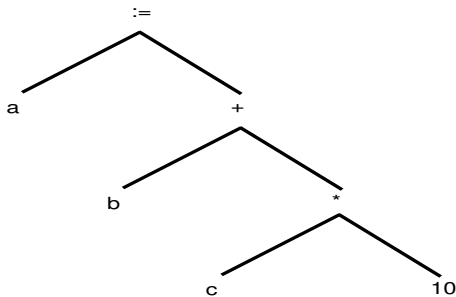
Analiza lexicală sau liniară

- Programul sursa
  - Este un șir de caractere
  - Se citește de la stanga la dreapta
  - Se grupează în simboluri lexicale – secvențe de caractere cu semantică specifică
- Exemplu: `a:=b+c*10`
  - Identificatori: `a`, `b`, `c`
  - Operatori: `:=`, `+`, `*`
  - Întregi: `10`
- Spațiile albe sunt ignorate

Analiza sintactică sau ierarhică

- Simbolurile sunt grupate în colecții mai mari
  - Expresii, declarații, instrucțiuni
- Arborele sintactic
  - Fiecare nod reprezintă o operație
  - Nodurile fiu reprezintă argumente

Analiza sintactică sau ierarhică

- Structura ierarhică este exprimată prin reguli recursive
  - Reguli recursive pentru definirea
    - expresiilor
    - instrucțiunilor
- Împărțirea analizelor în lexicală și sintactică este arbitrară
  - Se simplifică procesul de analiză în ansamblu
  - Numerele, șirurile de caractere, identificatorii, punctuația sunt **simboluri lexicale**
  - Expresiile, instrucțiunile, declarațiile sunt **construcții sintactice**

Analiza semantică sau de context

- Se fac verificări în legătură cu înțelesul programului
- Se verifică restricții contextuale ale programelor
- Se preiau informații de tip pentru generarea de cod
- Identifică operatorii, operanzii și instrucțiunile utilizând structura ierarhică
- **Verificarea de tipuri** – verifică dacă fiecare operator are operanzii corect setați
  - De exemplu, un număr real nu poate fi utilizat pentru a indexa o tabelă
- **Analiza de domeniu** – verifică faptul că fiecare indentificator este utilizat în domeniul său de vizibilitate

Fazele de sinteză

- Generarea codului intermediar
- Optimizarea de cod
- Generarea codului obiect

Generarea codului intermediar

- Generarea reprezentării intermediare a codului sursă este realizată după etapele de analiză lexicală și sintactică
- Poate fi vazut ca un program pentru un calculator abstract
- Sunt mai multe forme de reprezentare a codului intermediar
- Codul cu 3 adrese:
  - Arată ca un limbaj de asamblare pentru un calculator
  - Fiecare locatie de memorie joaca rolul unui registru

Codul cu 3 adrese

- Este o secvență de instrucțiuni
- Are cel mult 3 operanzi
- Fiecare instrucțiune are cel mult un operator împreună cu atribuirea
- Compilatorul trebuie să decidă ordinea operațiilor bazată pe prioritatea operatorilor
- Pentru a păstra valorile calculate de fiecare instrucțiune, compilatorul trebuie să genereze variabile temporare
  - Acestea nu au nicio relație cu codul sursa
- Pot fi utilizate instrucțiuni cu mai puțin de 3 operanzi

Optimizarea de cod

- Scopul este de a optimiza codul intermediar pentru a genera cod masina rapid
- Sunt eliminate
  - Redundanțele
  - Calculele inutile, variabilele
- Compilatoare cu optimizare
  - Timpul consumat cu optimizarea poate fi mare
- Optimizările simple
  - Genereaza cod bun și eficient
  - Nu incetinesc prea mult compilarea

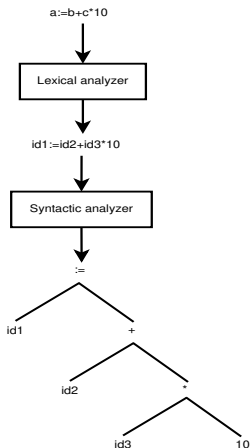
Generarea codului obiect

- Reprezintă etapa finală a unui compilator
- Codul obiect generat poate fi
  - Cod masină relocabil
  - Cod virtual
- Se translatează codul intermediar în cod masină
- Sunt selectate și alocate celule de memorie pentru variabilele de program
- Sunt alese și implementate cele mai bune accese la variabile utilizând facilitați de adresare hardware: indexarea, indirectarea etc.
- Sunt alocați regiștri pentru calcularea și stocarea temporară a rezultatelor intermediare

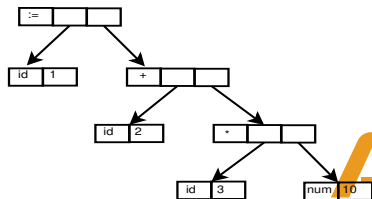
Compilarea unei instrucțiuni de atribuire

- $a := b + c * 10$
- a, b, c – variabile de tip real

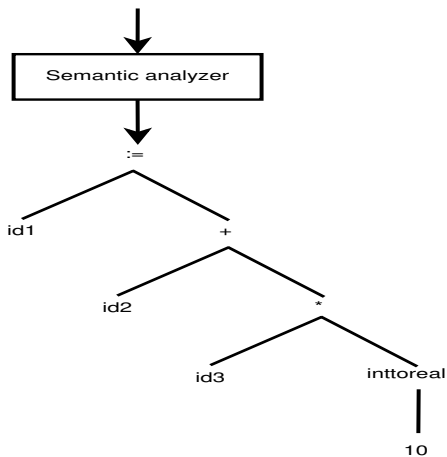

TS

1	a	.....
2	b	.....
3	c	.....
4		.....

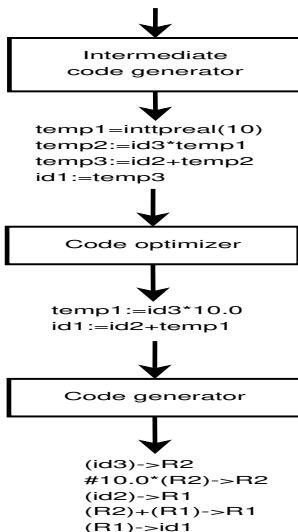

Compilarea unei instrucțiuni de atribuire

Compilarea unei instrucțiuni de atribuire

Bibliography

- 1 Brian Kernighan, Dennis Ritchie, C Programming Language, second edition, Prentice Hall, 1978.
- 2 Carlo Ghezzi, Mehdi Jarayeri – Programming Languages, John Wiley, 1987.
- 3 Horia Ciocarlie – Universul limbajelor de programare, editia 2-a, editura Orizonturi Universitare, Timisoara, 2013.

